RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 127.548 van 29 januari 2004
in de zaak A. 142.339/VII-30.811.

In zake : de n.v. KEURINGSBUREAU MOTORVOERTUIGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. AMPE,
kantoor houdende te OOSTENDE,
Kerkstraat 8/1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkomende partij :

de n.v. Etn. FRANZ COLRUYT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en B. ROELANDTS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Visserij 157 A.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. KEURINGSBUREAU MOTORVOERTUIGEN op 3 oktober 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse minister van leefmilieu, landbouw en ontwikkelingssamenwerking van 24 juli 2003 waarbij het beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 23 januari 2003 houdende het weigeren van een milieuvergunning aan de c.v.b.a. WE-POWER om een windturbinepark te exploiteren gelegen aan de Rozendaalstraat 24, 48 en 60 en aan de Bargiestraat 14 te Ieper gegrond wordt verklaard en waarbij de gevraagde vergunning wordt verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 december 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. AMPE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat I. VANDEN BON die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. LARMUSEAU, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 27 oktober 2003 de n.v. Etn. FRANZ COLRUYT heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij optreedt in naam en voor rekening van de n.v. WE-POWER in oprichting, rechtsopvolger van de c.v.b.a. WE-POWER in oprichting, aan wie middels de bestreden beslissing de milieuvergunning voor de exploitatie van een windmolenpark werd verleend; dat zij de voornaamste oprichter blijkt te zijn van de n.v. WE-POWER in oprichting; dat aldus prima facie zij doet blijken van een voldoende belang bij haar tussenkomst;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

De verzoekende partij baat aan de Rozendaalstraat nr. 26 te Ieper een keuringsstation voor motorvoertuigen en hun aanhangwagens uit.

De tussenkomende partij wil te Ieper een windturbinepark exploiteren op terreinen die in de omgeving van dat keuringsstation zijn gelegen.

Op 6 september 2002 diende de c.v.b.a. WE-POWER in oprichting, later de n.v. WE-POWER in oprichting, een milieuvergunningsaanvraag in met het oog op de exploitatie van het windturbinepark.

Het windturbinepark zou vier windturbines van elk 2.000 kW en vier transfo's van elk 2.400 kVA omvatten.

Molen 4, gelegen op het terrein van de n.v. AGILA, zou op ongeveer 40 meter van het terrein van de verzoekende partij ingeplant worden. Een windturbine heeft een mast van ongeveer 100 meter hoog en drie schroeven van elk 40 meter.

De terreinen waarop de windturbines zullen worden ingeplant hebben als gewestplanbestemming industriegebied.

Tijdens het openbaar onderzoek worden drie schriftelijke en mondelinge bezwaren ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Op 23 januari 2003 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan de c.v.b.a. WE-POWER de gevraagde vergunning.

Tegen dit weigeringsbesluit stelt de n.v. WE-POWER in oprichting (rechtsopvolger van de c.v.b.a. WE-POWER in oprichting) een administratief beroep in.

Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen werden uitgebracht, wordt op 24 juli 2003 de thans bestreden beslissing genomen.

Het beroep wordt gegrond verklaard en de vergunning wordt verleend;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert wat volgt :

"1. Het hoeft geen betoog dat ingevolge het verlenen van de milieuvergunning de verzoekende partij bijzonder ernstige, maar daarenboven onmogelijk te herstellen nadeel lijdt.
Het vooralsnog niet voorhanden zijn van de vereiste bouwvergunning houdt niet in dat de milieuvergunning zonder rechtsgevolgen is, maar enkel

dat de rechtseffecten ervan tijdelijk zijn opgeschort. De Raad kan derhalve de schorsing van de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning bevelen (Raad van State, schorsingsarrest nummer 40.968, 5 november 1992, VAN LANDEGHEM).

2. Een windturbine wekt elektriciteit op. Door dit proces ontstaat een magnetisch veld. Dit laatste verstoort computer en telecommunicatie-systemen. Dit gegeven is een feit dat uitdrukkelijk is vermeld in de omzendbrief EME/2000.01 van 17 juli 2000 betreffende het afwegings-kader en de randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines (B.S. 1 september 2000).
   Volgens de omzendbrief dient de afstand tot de meest nabijgelegen woning onder meer om deze redenen minimum 150 m te bedragen. Op kortere afstand treden storingen op.
   In een particuliere woning zijn deze effecten storend omdat onder meer televisie en radio ontvangst worden gestoord. In een onderneming als deze van KEURINGSBUREAU MOTORVOERTUIGEN betekent dit dat de onderneming gewoon weg niet meer kan functioneren.
   Actueel wordt een keuringsstation voor autokeuring gestuurd door een computernetwerk. De gegevens van de gekeurde voertuigen, de beslissingen van de inspecteurs, de vaststellingen van de toestellen worden door het computernetwerk geregistreerd. De meettoestellen zelf zijn computergestuurde elektronische toestellen. Op de keuringslijnen maken de inspecteurs gebruik van handterminals waarvan de gegevens via een zender naar de server van het keuringsstation worden gestuurd.
   Verstoring van deze computers, elektronische toestellen en zendapparatuur heeft voor gevolg dat het keuringsstation niet meer kan functioneren. Kortweg dat er geen keuringen meer kunnen plaatsvinden.
   Storingen zullen er zeker optreden. Het keuringsstation bevindt zich onmiddellijk onder de plaats waar de vierde turbine is gepland en op korte afstand van een tweede geplande turbine. De bouwheer bevestigt in zijn milieunota gevoegd bij zijn initieel dossier bovendien het bestaan van dergelijke storing maar stelt, zonder enig onderzoek of motivering, dat dit gezien de aard van de in de omtrek gevestigde bedrijven geen hinder veroorzaakt (quod non). Het is onaanvaardbaar dat noch de bouwheer noch de Vlaamse Minister het nodig vond om enig onderzoek te verrichten naar deze hinder.
   Waarschijnlijk heeft men juist geen onderzoek verricht omdat de cijfers dan al te duidelijk zouden bewijzen dat de hinder onaanvaardbaar is.
   Indien er in leper geen keuringen meer kunnen plaatsvinden betekent dit dat alle eigenaars van de regio leper, tienduizenden personen, hun voertuigen dienen aan te bieden in keuringsstations die op veel grotere afstand zijn gelegen. Het keuringsstation te leper keurt jaarlijks meer dan 60.000 voertuigen. De dichtstbijzijnde keuringsstations bevinden zich te Wevelgem, Diksmuide en Roeselare. De openbare dienstverlening die de overheid verplicht is aan de titularissen van voertuigen komt in het gedrang wanneer al de eigenaars van voertuigen in de regio leper worden verplicht tot verre verplaatsingen omdat de vergunning voor de bouw van windturbi-nes de uitbating van het keuringsstation verhindert.
   In opdracht van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer heeft de verzoekende partij een netwerk van keuringsstations uitgebouwd waardoor de wachttijd van de klanten tot een minimum wordt beperkt en de dienstverlening wordt geoptimaliseerd. Indien door de storing veroor-zaakt door de turbines, het keuringsstation niet meer kan functioneren, zullen klanten naar andere keuringsstations uitwijken die hierop niet zijn berekend. Dit zal onvermijdelijk nefast zijn op de wachttijd en de dienstver-lening in deze vestigingen.

De jarenlange inspanning tot optimale dienstverlening naar de klanten toe wordt hierdoor teniet gedaan. Dergelijk nadeel kan niet door een latere financiële vergoeding worden vergoed of door het feit dat de milieuvergunning jaren later wordt vernietigd. Enkel een schorsing van de milieuvergunning biedt hier soelaas.

3. Het keuringsstation bevindt zich juist onder de plaats waar de vierde turbine is gepland. Volgens het eerste akoestisch verslag (adviesbureau Verhas) dat zich in de initiële milieunota van de bouwheer bevindt, bedraagt het brongeluid van de turbine 105,2 dB(A). Deze waarde is terug te vinden in punt 4 van de milieunota van de bouwheer. Dergelijke geluidsintensiteit is oorverdovend.
   De strook bestemd voor de voertuigen die wachten om in het station in te rijden bevindt zich onmiddellijk naast de vierde turbine. Zoals reeds aangehaald worden er jaarlijks meer dan 60.000 voertuigen aangeboden in het keuringsstation te Ieper. Niet enkel de personeelsleden maar deze tienduizenden personen zullen te lijden hebben van de geluidsoverlast. Hierbij moet rekening worden gehouden met het feit dat het geen piekwaarden betreft maar een constant geluid nog versterkt door het geluid van de drie overige turbines die zich in de omgeving zullen bevinden.
   Aan de ingang van het keuringsstation zal het geluid nog 70 dB(A) bedragen.
   $L_i = L_w - 5 - 20 \times \log r$
   L_i : geluidsdrukniveau op afstand r
   L_W : geluidsvermogen niveau van de puntbron. In casu 105, 2 dB(A
   r : de afstand tussen de puntbron en de waarnemer. In dit geval de afstand tussen de windturbine en de ingang van het keuringsstation. Deze afstand bedraagt 30 m.
   In de formule werd gebruik gemaakt van de factor 5 omdat de bodem tussen de windturbine en de poort van het keuringsstation bestaat uit asfalt, een grondtype die het geluid reflecteert.
   Toegepast op de afstand tussen turbine 4 en het keuringsstation verkrijgen we de volgende berekening:
   $L_i = 105,2$ dB(A) $- 5 - 20 \times \log 30 = 70,7$ dB(A)
   Dergelijke geluidsniveaus, 105,2 dB(A) aan de bron/ 70 dB(A) aan de ingang van het keuringsstation, vormen een onaanvaardbare belasting voor personeel en klanten.
   Des te meer daar Keuringsbureau, uit respect voor de rechten van haar buren, de geluidsoverlast tot een minimum heeft beperkt door de installatie van een milieucel.
   Zelfs indien de bouwheer zou stellen dat de elektromagnetische storingen niet voor gevolg zouden hebben dat de uitbating van het station zou worden verhinderd (quod non) dan nog kan moeilijk ontkend worden dat klanten naar andere keuringsstations zullen vluchten om te ontsnappen aan de geluidsoverlast. De hinder zal nog worden versterkt door het beklemmende gevoel veroorzaakt door de slagschaduw van de wieken die juist boven de voertuigen draaien.
   Voertuigen die uitwijken naar andere keuringsstations zullen de druk op de wachttijden verhogen en de dienstverlening in deze andere keuringsstations in het gedrang brengen zoals uiteengezet in punt 1. Ook de veroorzaakte geluidshinder heeft tenslotte tot gevolg dat de jarenlange inspanning tot optimale dienstverlening naar de klanten toe wordt teniet gedaan en dat tienduizenden personen in de regio Ieper onnodige verplaatsingen dienen te verrichten.
4. Benevens de onmiskenbare verstoring van haar bedrijfsactiviteit, en de aantasting van haar cliënteel, zal de verzoekende partij evenwel ook aankijken tegen klachten van het personeel, dat misbaar zal maken nopens de omstan-

digheden waarin er zou moeten worden gewerkt : het staat inderdaad buiten kijf dat moeten werken bij een geluidsbron van 70 dB(A) een onaanvaardbare belasting uitmaakt, die ontegensprekelijk zal leiden tot ziekteverlof, werkverlet, en dergelijke meer. Daarenboven dreigt de aansprakelijkheid van de verzoekende partij in het gedrang te komen, in zoverre zij geacht zou worden haar werknemers tewerk te stellen in mensonwaardige omstandigheden; dat zulks niet kan, weze dan ook overduidelijk";

3.2. Overwegende dat in haar nota de verwerende partij daar tegenover stelt :

"III.2. Vooreerst haalt verzoekende partij dus de verstoring van het computer- en telecommunicatiesysteem van haar inrichting aan. Zij stelt dat haar inrichting, een keuringsstation voor autokeuring, volledig gestuurd wordt door een computernetwerk, en de verstoring van de computers, elektronische toestellen en zendapparatuur voor gevolg zou hebben dat het keuringsstation niet meer kan functioneren.
Verzoekende partij gaat er dus sowieso van uit dat storingen zullen plaatsvinden. Dit is nochtans niet bewezen. Verzoekende partij blijft ook in vaagheden en algemeenheden steken. Er wordt niet concreet gesteld welke systemen gebruikt worden en welke technische storingen zich bij aanwezigheid van een magnetisch veld ter hoogte van de turbines technisch gezien gegarandeerd zullen voordoen.
Verzoekende partij dient nochtans precieze en concrete aanduidingen te verschaffen omtrent de aard en ook omvang van het nadeel.
Voor zover al sprake zou kunnen zijn van storingen die zouden plaatsvinden n.a.v. de exploitatie van de windmolens, heeft dit niet vanzelfsprekend voor gevolg dat de uitbating van het keuringsstation onmogelijk zou zijn. Het is louter een hypothese dat de eventuele storingen dermate drastische gevolgen zouden hebben dat het hele keuringsstation onwerkbaar zou zijn. Volgens vaste rechtspraak van Uw Raad kan een nadeel dat te hypothetisch of onzeker is niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden beschouwd.
Er dient m.a.w. een voldoende causaal verband te bestaan tussen het mogelijk nadeel en de bestreden bestuurshandeling, quod non.

III.3. Verder verwijst verzoekende partij naar de zgn. oorverdovende geluidsintensiteit die zou uitgaan van de windturbine op het perceel naast dat van verzoekende partij. Verzoekende partij stelt dat het keuringsstation zich bevindt juist onder de plaats waar de vierde turbine is gepland.
'Juist onder' is een vertekende schets van de feiten wat de ligging betreft: de windmolen, wieken inbegrepen, zou zich net naast het perceel van verzoekende partij bevinden, en dit achteraan het perceel, tegen de Zwaanhofbeek.
Verder moet opgemerkt worden dat uiteraard niet kan verwezen worden naar het brongeluid, dat zich voordoet op 100 meter hoogte, alwaar verzoekende partij zich uiteraard niet bevindt noch zal bevinden.
Verzoekende partij berekende evenwel eveneens dat er sprake zou zijn van een geluid van 70 dB(A) aan de ingang van het keuringsstation.
Er kan echter niet voorbijgegaan worden aan het feit dat personen (cliënten) zich slechts een kortstondige tijd aan de ingang van het station bevinden, en aldus in zeer beperkte mate, nl. voor een zeer beperkte tijd, met het geluid geconfronteerd worden. Wat het personeel van het keuringsstation betreft, moet opgemerkt (te) worden dat dit

zich grotendeels in het keuringsstation bevindt, waar heel wat ander geluid is dat ongetwijfeld het geluid van de windmolen die zich buiten bevindt, overstemt. In die zin is er geen sprake van een ernstig nadeel.

III.4. Verzoekende partij haalt tevens als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan het beklemmende gevoel veroorzaakt door de slagschaduw van de wieken die juist boven de voertuigen draaien.
Uit de plannen blijkt evenwel dat de wieken van de turbine gepland op het perceel naast het perceel van verzoekende partij geenszins boven de voertuigen die het keuringsstation dienen binnen te rijden, zullen draaien. De hele turbine, wieken inbegrepen, bevindt zich immers op het perceel ernaast. Dat de slagschaduw een beklemmend gevoel zou geven is een louter subjectief oordeel. Slagschaduw is misschien te beschouwen als een nadeel, doch geenszins als een ernstig nadeel.

III.5. Bovendien moet opgemerkt worden dat enkel (mogelijke) gevolgen opgesomd die de bestreden beslissing voor hem zou hebben, doch dat daarmee nog niet aangetoond is dat dit nadeel moeilijk te herstellen is. Bij gebreke daaraan moet vastgesteld worden dat er geen omschrijving gegeven wordt aan het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
Immers, zowel de beweerde storingen evenals de beweerde geluidsoverlast zijn geen moeilijk te herstellen nadelen. Zodra de milieuvergunning vernietigd zou worden, en de exploitatie als gevolg daarvan stilgelegd moet worden, is het nadeel voor verzoekende partij verdwenen.
De verzoekende partij bewijst niet dat de beweerde schade gedurende een in de tijd beperkte periode onherstelbaar zou zijn.
Er is aldus geen sprake van een moeilijk te herstellen nadeel, en derhalve niet van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, waardoor de voorwaarde voorgeschreven door art. 17 § 2, eerste lid, R.v.St.-Wet (sic).

III.6. Het op spectaculatieve (sic) grond gebaseerde nadeel, zo het al bestaat - quod non leidt tot een beweerd nadeel m.b.t. één vestigingsplaats van verzoekster.
Verzoekster poogt zelfs niet eens te bewijzen dat een beweerd nadeel m.b.t. één vestigingsplaats, tot een onherstelbaar nadeel voor verzoekster in haar globaliteit zou betekenen.
Er wordt geen enkel gegeven aangereikt m.b.t. de weerslag van de leperse exploitatie op de globale exploitatieresultaten.
Verzoekster bewijst dus hoe dan ook geen onherstelbaar nadeel.

III.7. De gratuite verwijzingen naar nadelen die derden zouden lijden, quod non, zijn niet dienend. Het nadeel moet een persoonlijk karakter hebben.

IV. ONDERGESCHIKT - OMTRENT DE OMVANG VAN DE EVENTUELE SCHORSING
Ondergeschikt moet opgemerkt worden dat wanneer Uw Raad per impossibele zowel een ernstig middel, als het bestaan van een MTHEN aanhoudt, dit niet tot gevolg kan hebben dat de hele milieuvergunning geschorst moet worden. Het nadeel dat verzoekende partij aanhaalt heeft immers duidelijk enkel betrekking op de windturbine gelegen op het perceel aan de Rozendaalstraat 24.
Er is dan ook geen grond voor schorsing van de milieuvergunning voor zover deze betrekking heeft op de drie andere windturbines.
Uw Raad aanvaardt sinds enige tijd immers niet meer de leer van het totalitair karakter van de vergunningsbesluiten, waardoor de mogelijkheid bestaat enkel sommige bepalingen of onderdelen van een vergunning te schorsen. (R.v.St. nr. 53.140, 4 mei 1995, Eyckermans)

Indien aldus, volgens Uw Raad, de voorwaarden vervuld zijn voor een schorsing van de vergunning, kan dit enkel betrekking hebben op de vergunning voorzover deze betrekking heeft op één van de vier windturbines, meer bepaald deze gelegen op het perceel aan de Rozendaalstraat 24";

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij, wat het aangevoerd nadeel betreft, doet gelden wat volgt :

"1. Uit de hierboven opgenomen bespreking van de door verzoekster opgeworpen middelen, blijkt duidelijk dat de beweringen van verzoekster terzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op niets gestoeld zijn.

Zoals specifiek uiteengezet bij de bespreking van het eerste middel en herhaald bij de bespreking van het tweede tot en met het vierde middel, zullen het computernetwerk en de telecommunicatiesystemen van verzoekster niet worden verstoord door de exploitatie van de windturbine(s) (zie de electromagnetische compatibiliteit van de windturbines), zal er géén geluidshinder zijn (zie de bijzondere milieuvoorwaarden opgenomen in het bestreden besluit, zie artikel 22 Milieuvergunningsdecreet), zal er géén veiligheidsrisico zijn (zie de bijzondere milieuvoorwaarde terzake het ijsdetectiesysteem), zal er géén hinder ingevolge slagschaduw optreden (maximaal slechts 42,15 uur per jaar slagschaduw, telkens op een punt op de parking, waarbij de slagschaduw 'in de rug' van de wachtenden zal vallen en niet in het gebouw zelf zal binnendringen) en kan geenszins worden gesteld dat het eigendomsrecht van verzoekster wordt aangetast ingevolge potentiële inkrimping van toegelaten bouwhoogte.

2. Verzoekster brengt in het kader van de uiteenzetting van het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel nog volgende manifest onjuiste feitelijke gegevens ter sprake :

- Waar verzoekster stelt dat het keuringsstation zich bevindt onder de plaats waar de vierde turbine gepland is en waar verzoekster beweert dat de voertuigen van de klanten onder de turbine het keuringsstation dienen in te rijden, is dit manifest onjuist, nu de windturbine onder geen enkele omstandigheid de perceelsgrenzen van verzoekster overschrijdt.
- Verzoekster past de formule Li = Lw - 5 -20 log r verkeerd toe, zowel op het vlak van de toepassing van de formule als op het vlak van de inputgegevens :
  - Geen vermelding van de windsnelheid
    Dit is nochtans noodzakelijk, nu de geluidsproduktie van een windturbine afhankelijk is van de windsnelheid en de hinder gelieerd is aan het achtergrondgeluid. De geluidimpakt van de windturbine op immissiepunten (zoals de exploitatie van verzoekster) kan niet via deze formule becijferd worden.
  - Als brongeluid wordt 105,1 dB(A) genomen.
    Dit is echter het brongeluid bij 8 m/s, wat slechts 10% van de tijd voorkomt. Een brongeluid van 101 dB(A) á 102 dB(A) is hier veel representatiever. Bovendien kan met de nieuwste technologie het brongeluid tot 101 dB(A) bij 8 m/s worden beperkt.
  - Factor 5 gaat er vanuit dat de zone tussen de puntbron en de waarnemer (exploitatie van verzoekster) volledig geasfalteerd is
    Dit is onjuist, nu dit deels uit graszone (afstand windturbine tot perceelsgrens) en deels uit geasfalteerde zone (afstand tussen perceelsgrens en keuringsstation) bestaat. Bovendien geldt dit enkel voor geluid dat zich parallel met het oppervlak voortplant.
  - De afstand 'r' tussen de puntbron (theoretisch geconcentreerd op de

naafhoogte, i.e. 100m hoogte) en immissiepunt (exploitatie verzoekster) bedraagt niet 30 meter maar ongeveer 131 meter
Er dient immers ook rekening gehouden te worden met de hoogte tot de naaf (i.e. 100 m) en de afstand vanaf voet mast windturbine tot gebouw keuringsstation (i.e. +/- 85 m). Door alleen nog maar de correcte afstand in de formule in te vullen, bereikt men reeds een reductie in geluidsniveau van +/- 13 dB(A).

- Verzoekster maakt nergens melding van de door haar eigen exploitatie veroorzaakte geluidsemissie. De exploitatie van verzoekster is bij uitstek een geluids(hinder) veroorzakende activiteit. Zo produceert een startende wagen op zich reeds 80 dB(A). Welnu, op het bedrijfsterrein staan permanent drie rijen wachtende personenwagens en drie rijen wachtende vrachtwagens die het keuringsstation geleidelijk binnenrijden. Daar bovenop komt dan nog eens het lawaai van het testen van de motoren. Het valt bijgevolg niet in te zien hoe verzoekster ingevolge de inplanting van de windturbine problemen zou kunnen krijgen met haar personeel, dat reeds ingevolge de specifieke aard van haar eigen exploitatie, in een zeer geluidsintensieve omgeving dient te werken. Hetzelfde geldt voor de klanten van verzoekster, die zich bij het betreden van het bedrijfsterrein van verzoekster reeds in een omgeving met grote geluidsproductie bevinden en die overigens in principe slechts één maal per jaar, kortstondig, bij verzoekster dienen langs te komen.
  Op basis van voorgaande argumenten, moet worden besloten tot een gebrek aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij";

3.4. Overwegende dat de verzoekende partij haar beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweeggebracht door de vierde windturbine situeert op drie vlakken :

- de verstoring van haar computer- en telecommunicatiesysteem;
- geluidsoverlast voor personeel en cliënten;
- slagschaduw;

3.4.1. Overwegende, wat het eerste hinderaspect betreft, dat de verzoekende partij haar bewering dat door het magnetisch veld dat wordt opgewekt verstoringen van computers en telecommunicatiesystemen zullen optreden, uitsluitend ondersteunt door verwijzing naar de omzendbrief EME/2000.01; dat de verzoekende partij stelt dat volgens deze omzendbrief de afstand tot de meest nabijgelegen woningen minimaal 150 meter zou moeten bedragen en dat op kortere afstand storingen zouden optreden; dat evenwel het standpunt van de verzoekende partij berust op een verkeerde lezing van evengenoemde omzendbrief; dat in die omzendbrief in het algemeen wel wordt gesteld dat een afstand van 150 meter als veilig kan worden aanzien, maar dat nergens wordt vooropgesteld dat wanneer woningen of bepaalde inrichtingen zich binnen een afstand van 150 meter situeren, er noodzakelijkerwijze een verstoring zal optreden; dat uit de omzendbrief weinig decisiefs kan worden afgeleid omtrent de te verwachten storingen op computer- en

telecommunicatiesystemen en hij in wezen stelt dat alles nader moet worden onderzocht in de milieunota; dat de verzoekende partij nalaat haar nadeel op dat vlak concreet te onderbouwen; dat daartegenover staat het betoog van de tussenkomende partij waar zij verwijst naar haar repliek op het eerste middel, repliek waarin zij aanvoert dat windturbines op het vlak van electromagnetische compatibiliteit moeten voldoen aan bepaalde Europese normen en dat zij meer bepaald in overeenstemming moeten zijn "met de Europese Richtlijn 89/336/EEG van de Raad van 3 mei 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lidstaten inzake electromagnetische compatibiliteit, meer in het bijzonder in overeenstemming met de electromagnetische compatibiliteitsnorm EN 50081 (emissie) en EN 50082 (immuniteit), met verwijzing naar EN55011 voor zogenaamde ISM machines"; dat zij daaraan onder meer toevoegt dat in bijlage III bij genoemde richtlijn een enuntiatieve lijst van voornaamste beveiligingseisen werden opgenomen, nl. :

> "Het maximumniveau van de door de apparaten opgewekte electromagnetische storingen moet dusdanig zijn dat het geen belemmering vormt voor het gebruik van met name de volgende apparaten : a) radio- en televisieontvangers voor particulier gebruik, b) industriële apparatuur, c) mobiele apparatuur, d) commerciële mobiele radioapparatuur en radiotelefonische apparatuur, e) medische en wetenschappelijke apparatuur, f) apparatuur voor informatietechnologie, g) huishoudelijke apparaten en electronische huishoudelijke apparatuur, h) radioapparatuur voor lucht- en zeevaart, i) educatieve electronische apparatuur, j) telecommunicatienetten en -apparatuur, k) radio- en televisieomroepzenders, l) verlichtingsapparatuur en fluorescentielampen";

dat zij rapporten, opgesteld door Prof. G. NEUKAMM en Prof. Ir. J. CATRYSSE neerlegt waaruit de conformiteit van de door haar aangevoerde windturbine moet blijken; dat in zijn rapport Prof. Ir. J. CATRYSSE daarbij nog uitdrukkelijk stelt wat volgt :

> "De windturbine voldoet aan de vereisten van EMC omtrent emissie, zoals aangegeven door de normen EN 50081-2 en EN 55011 (klasse A, groep 1). Dit houdt in dat de machine voldoet aan de vereisten van industrieel niveau, en garandeert een ongestoorde radiocommunicatie vanaf een afstand van 30 meter. Deze emissieniveaus situeren zich bij elektrische veldsterktes van maximaal 40 µ V/m op een afstand van 30 meter van de turbine. Deze niveaus zijn niet in staat om onder normale omstandigheden andere elektronische apparatuur te verstoren";

dat daarbij komt dat zij stelt zelf ook gebruik te maken van een windturbine die op 30 meter afstand staat opgesteld van het rondhaalmagazijn op haar eigen site "Dassenveld" in Halle, waar permanent met computerapparatuur en radioterminals wordt gewerkt zonder dat de windturbine enige negatieve impact heeft op de werking ervan; dat zij de door haar gebruikte apparatuur heel nauwkeurig opsomt en foto's van deze windturbine en de omliggende bedrijfsgebouwen neerlegt; dat

voorgaande elementen in acht genomen, de algemene niet onderbouwde uiteenzetting van de verzoekende partij niet overtuigend overkomt;

3.4.2. Overwegende dat de aangevoerde geluidshinder die de klanten van het keuringsstation eventueel zouden ondergaan geen persoonlijk nadeel vanwege de verzoekende partij betreft; dat daarenboven klanten gedurende slechts een korte tijdspanne naar aanleiding van de -in principe jaarlijkse- keuring van het voertuig de beweerde geluidshinder zouden moeten ondergaan; dat ook bezwaarlijk kan worden aangenomen dat garagehouders, taxibestuurders en andere "professionele aanbieders" het grootste deel van hun tijd doorbrengen in het keuringsstation; dat, wat de geluidshinder betreft die het personeel van de verzoekende partij zou ondergaan, in een keuringsstation het geluid van startende en remmende wagens permanent aanwezig is, evenals het geluid van dichtklappende deuren; dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat het geluid van de vierde windturbine boven het gangbare geluid binnen het keuringsstation op een ernstige wijze zal uitstijgen; dat daarenboven de verzoekende partij ervan uitgaat dat het geluidsvermogen op het niveau van de puntbron 105, 2 dB (A) bedraagt en dat de afstand tussen de puntbron en de ingang van het keuringsstation 30 meter bedraagt, waardoor dat een geluid van 70 dB(A) zou voorkomen aan die ingang; dat in acht genomen het gegeven dat de geluidsbron de rotor van de turbine is -en niet de wieken zoals de verzoekende partij ter terechtzitting voorhoudt- die zich evenwel op 100 meter hoogte bevindt, het niet juist lijkt, zoals de tussenkomende partij opmerkt, dat er wordt uitgegaan van een afstand van 30 meter van de puntbron tot de ingang van het keuringsstation; dat bovendien met de tussenkomende partij lijkt te moeten worden aangenomen dat de door de verzoekende partij gehanteerde formule niet correct is, nu met bepaalde belangrijke factoren zoals de windsnelheid en de beperking van het brongeluid met de nieuwste technologie geen rekening lijkt te zijn gehouden;

3.4.3. Overwegende, wat betreft de aangevoerde hinder voor de klanten door het beklemmende gevoel veroorzaakt door de slagschaduw van de wieken die juist boven de voertuigen draaien, dat in eerste instantie het niet gaat om een persoonlijk nadeel van de verzoekende partij; dat daarenboven uit de plannen en foto's die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegde niet blijkt dat de wieken van de molen werkelijk boven de eigendom van de verzoekende partij zullen komen; dat, voorts, blijkt dat de molen zich aan een hoek van het terrein van de verzoekende partij bevindt; dat rekening houdend met de inplanting van de molen, de ligging van het terrein en de zonnestanden, kan worden aangenomen dat er slechts

gedurende een beperkt gedeelte van de dag slagschaduw zal kunnen zijn en dit enkel op een hoek van het terrein van de verzoekende partij; dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat een klant die eventueel -dit is in het slechtste geval- gedurende een korte tijdspanne in de slagschaduw moet staan, hierdoor een ernstig nadeel lijdt;

3.4.4. Overwegende dat gelet op wat voorafgaat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat als gevolg van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit "tienduizenden personen in de regio" zich naar de verder gelegen keuringsstations zullen moeten begeven;

3.5. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. Etn. FRANZ COLRUYT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig januari tweeduizend en vier, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**